

Η Κυριακή του Θωμά

/ [Πεμπτούσια](#)

Αφού περάσει η Διακαινήσιμος Εβδομάδα, η

Εκκλησία μας, την πρώτη Κυριακή μετά το Πάσχα γιορτάζει την **Ψηλάφηση του αποστόλου Θωμά**. Όπως μπορείς να διαβάσεις και στο Ευαγγέλιο, που ακούγεται αυτή την Κυριακή στους ορθόδοξους ναούς, η εμφάνιση του Κυρίου στους δέκα μαθητές του, που ήταν κρυμμένοι σ' ένα σπίτι, έγινε την ημέρα της Ανάστασής Του. Έλειπε όμως ένας μαθητής του, ο Θωμάς. Όταν συνάντησε τους άλλους

μαθητές κι αυτοί του είπαν ότι τους επισκέφτηκε ο Κύριος και τους είπε να έχουν ειρήνη μεταξύ τους και μέσα στις καρδιές τους, ο Θωμάς δεν το πίστεψε. Έδειξε μάλιστα τέτοια δυσπιστία, που ήθελε να έχει χειροπιαστές αποδείξεις· ήθελε να ψηλαφίσει, να αγγίξει τις πληγές από τα καρφιά του Σταυρού κι απ' τη λόγχη του στρατιώτη στην πλευρά του Κυρίου.

Κι ο Κύριος εμφανίζεται πάλι μετά από οκτώ μέρες, μια εβδομάδα μετά την Ανάσταση. Τώρα είναι παρόντες και οι ένδεκα μαθητές. Αλλά ο Κύριος απευθύνεται κυρίως στον Θωμά. Τον καλεί να φέρει το δάχτυλό του και να αισθανθεί τις πληγές του Σταυρού. Κι ο «άπιστος» μαθητής ομολογεί μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του την πίστη του στη θεότητα του αναστημένου Κυρίου.

Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας μας ο απόστολος Θωμάς, του οποίου η μνήμη τιμάται στις 6 Οκτωβρίου, μετά την Πεντηκοστή διέδωσε το Ευαγγέλιο πηγαίνοντας ανατολικά στην Ασία και φθάνοντας μέχρι τις Ινδίες. Εκεί βρήκε μαρτυρικό θάνατο.

Κυριακή του Θωμά. Ευαγγελική περικοπή -Κατά Ιωάννην κεφ. κ' 19-31)

Ούσης ὀψίας τη ἡμέρα ἐκείνη τη μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινῶν κρατήτε, κεκράτηνται.

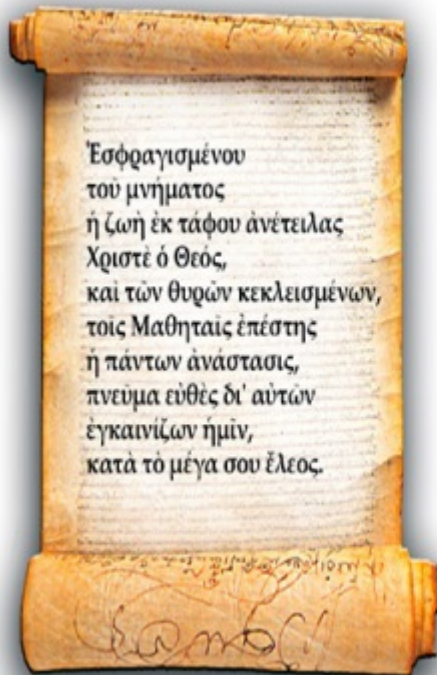
Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωήν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Τὴν ἴδια ἐκείνη μέρα, δηλαδή τὴν πρώτη μετὰ τὸ Σάββατο, ὅταν βράδιασε κι ἐνῶ οἱ μαθητές ἦταν συγκεντρωμένοι κάπου με κλειστές τὶς πόρτες, ἐπειδὴ φοβούνταν τὶς ἰουδαϊκὲς ἀρχές, ἦρθε ὁ Ἰησοῦς, στάθηκε στη μέση καὶ τοὺς λέει: «Εἰρήνη σ' εσάς». Κι ὅταν τὸ εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια καὶ τὴν πλευρά του. Οἱ μαθητές χάρηκαν που εἶδαν τὸν Κύριο. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλι: «Εἰρήνη σ' εσάς! Ὅπως ὁ Πατέρας ἐπέστειλέ με, ἐτσι στέλνω κι ἐγὼ εσάς». Ἐπειτα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτά, φύσηξε στα πρόσωπά τους καὶ τοὺς λέει: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιο. Σε ὅποιους συγχωρήσετε τὶς ἀμαρτίες, θὰ τοὺς εἶναι συγχωρημένες· σε ὅποιους τὶς κρατήσετε ἀσυγχώρητες, θὰ κρατηθοῦν ἐτσι».

Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα μαθητές, που λεγόταν Δίδυμος, δὲν ἦταν μαζί τους, ὅταν ἦρθε ὁ Ἰησοῦς. Του ἔλεγον λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθητές: «Εἶδαμε τὸν Κύριο με τὰ μάτια μας». Αὐτὸς ὅμως τοὺς εἶπε: «Εγὼ ἀνδὲν δῶ στα χέρια του τὰ σημάδια ἀπὸ τὰ καρφιά κι ἀνδὲ βάλω τὸ χέρι μου στη λογχισμένη πλευρά του, δε θὰ πιστέψω». Ὁκτῶ μέρες ἀργότερα οἱ μαθητές ἦταν πάλι μέσα στο σπίτι, μαζί τους κι ὁ Θωμᾶς. Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάθηκε στη μέση καὶ εἶπε: «Εἰρήνη σ' εσάς». Ἐπειτα λέει στὸν Θωμᾶ: «Φέρε ἐσύ τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ δεσ τὰ χέρια μου, φέρε καὶ τὸ χέρι σου καὶ βάλ' το στην πλευρά μου. Μὴν ἀμφιβάλλεις καὶ πιστέψε». Ὁ Θωμᾶς τότε του ἀποκρίθηκε: «Εἶσαι ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Του λέει τότε ὁ Ἰησοῦς: «Πείστηκες ἐπειδὴ με εἶδες με τὰ μάτια σου· μακάριοι ἐκεῖνοι που πιστεύουν χωρὶς νὰ μ' ἔχουν δεῖ».

Ὁ Ἰησοῦς ἔκανε βέβαια καὶ πολλὰ ἄλλα θαύματα μπροστὰ στους μαθητές του, που δὲν εἶναι γραμμένα σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ βιβλίο. Αὐτά ὅμως γράφτηκαν, γιὰ νὰ πιστέψετε πὼς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντας νὰ ἔχετε δι' αὐτοῦ τὴ ζωὴ.

Ἐσφραγισμένου
τοῦ μνήματος
ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας
Χριστέ ὁ Θεός,
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης
ἡ πάντων ἀνάστασις,
πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν
ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μπορείς να ακούσεις το απολυτίκιο της γιορτής:

Your browser does not support the audio element.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

